

ROŽICE IZ REZIJE, Nabral in presadil MILKO MATIČETOV, S podobami povezal Miha Maleš, Založba Lipa i Inštitut za slovensko narodopisje pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, Koper—Trst—Ljubljana 1972, 208 str.

Svoju zbirku usmenih lirskih pjesama iz Rezijske (Italija) priređivač je podijelio na devet odjeljaka: u prvi odjeljak je unio pjesme koje govore o pjesmi, plesu i muzici, u drugi pjesme koje iznose usku povezanost između čovjeka i prirode, u treći umotvore povezane uz odlazak mladića u vojsku, u četvrti one pjesme koje su zabavljene teškim i odgovornim poslom žena, u peti umotvore ljubavnog sadržaja, u šesti pjesme u kojima se govori o srdžbi, nepostojanosti i uvrijeđenosti onih koji vode ljubav, u sedmi odjeljak pjesme koje iznose nevolje pojedinaca kojima je uzrok oskudica, siromaštvo, u osmi umotvore koji pjevaju o razočaranju ljudi ne samo u ljubav nego i u život uopće. U pjesmama se s toga odjeljka udarci sudbine dočekuju, istina pomirljivo, ali ne i bez ponosa. Da nekako bude ublažena tuga pjesama toga predzadnjeg odjeljka, priređivač je u deveti odjeljak unio jednu vedru, optimističku pjesmu i s njome ujedno završio izabrane tekstove svoje knjige. Zbirka inače sadrži u svemu šezdeset pjesama i one su plod strogog izbora izvršenog nad znatno većim brojem umotvora u stihu. Kad već govorimo o broju tih pjesama, onda je zgodan trenutak da kažemo kako je slovenskih pjesama iz Rezijske zabilježeno do sada preko pet stotina i od raznih sakupljača. Pjesme koje donosi ova zbirka zapisane su razdoblju od godine 1962. do godine 1972. Priređivač je tekstove izabranih pjesama spjevanih rezijskim dijalektom donio na lijevoj strani izvorno, a na desnoj u svome prijevodu na suvremeni slovenski književni jezik, da bi bile razumljive današnjem čitaocu u Sloveniji.

Osim izvornih tekstova tih rezijskih lirskih pjesama i njihova prijevoda na slovenski suvremeni književni jezik Matičetov je u knjizi *Rožice iz Rezijske* donio i svoj predgovor (v. str. 11—28) te odmah uza nj zahvalu upućenu onima kojih se radom u bilo kojem pogledu koristio (v. str. 29). Same pjesme priređivač je popratio dragocjenim podacima (v. dio knjige pod naslovom *Opombe* str. 185—206). On je, naime, uz svaku pjesmu naveo mjesto gdje je nađena, ime i prezime onoga koji ju je pjevao ili kazivao kao i onoga koji ju je zabilježio. Osim toga priređivač nas je upozorio i gdje se takva pjesma nalazi ako je već bila publicirana.

Mjesta u Rezijskoj gdje su pjesme zapisane zovu se: Bila (tal. San Giorgio), Njiva (tal. Gniva), Osojane (tal. Oseacco), Stolbica (tal. Stolvizza) i Učja (tal. Uccia).

Svojom kratkoćom, finom osjećajnošću a i privlačnom muzikom (dakako samih stihova) pjesme zbirke *Rožice iz Rezijske* lijep su poklon slovenskoj usmenoj poeziji i imaju, kako s pravom kaže i njihov sakupljač a i njihov objavljivač dr Milko Matičetov, nečeg srodnog s talijanskim strambotom i s nekim kraćim oblicima provansalske lirike.

Svoju uspjelu zbirku priređivač je završio s kraćim napisom na talijanskom jeziku pod naslovom *Nota finale e riassunto* (v. str. 197—206).

Inače, samu knjigu je ukrasio svojim crtežima i s dvjema slikama u bojama slovenski slikar Miha Maleš.

Olinko Delorko